

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Jana Šmakala a soudkyně Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: **F. S.**
zastoupený advokátem Mgr. Štěpánem Ciprýnem, LL. M.,
sídlem Rumunská 1720/12, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,**
sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň,

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: město **Rokycany,**
sídlem Masarykovo náměstí 1, Rokycany,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. PK-RR/2643/23 ze dne 26. 9. 2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V tomto případě se soud zabýval tím, zda je možné dodatečně povolit stavbu v ochranném pásmu lesa tak, že bude potenciálně ohrožena pádem stromů. Zároveň soud řešil, zda je

možné dodatečné povolení vydané rozhodnutím stavebního úřadu prvního stupně změnit v odvolacím řízení na zamítané rozhodnutí.

I. Řízení před správními orgány

2. Žalobce podal žádost o dodatečné povolení stavby – *Novostavba rodinného domu na p.p.č. X., k.ú. X, obec X* na pozemku parc. č. X. v k. ú. X. Městský úřad Rokycany žádosti vyhověl a stavbu dodatečně povolil. Podkladem mu pro to byla kladná závazná stanoviska odboru životního prostředí a odboru stavebního. Na základě podaného odvolání města Rokycany žalovaný rozhodnutí městského úřadu změnil tak, že žádost zamítl. V odvolacím řízení totiž byla původně kladná závazná stanoviska změněna na negativní.

II. Řízení před soudem

3. Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojil žalobou. Změněná stanoviska považoval za nezákonná. Na základě původního kladného stanoviska odboru životního prostředí mohl žalobce stavět na svém pozemku v kratší vzdálenosti než 50 m od lesa. Od té doby se situace nijak nezměnila, nicméně žalobce již stavět v této vzdálenosti nemůže. V mezidobí ani nedošlo ke změně územního plánu a *les se ze své pozice nepohnul*. V rozhodnutí je také pouhá citace změny stanovisek, nicméně důvody, proč k jejich změně došlo, v něm uvedeny nejsou.
4. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. Ke změně stanovisek došlo z toho důvodu, že původní stanoviska byla vydána v rozporu se zákonem, což je zřejmé z odůvodnění změněných stanovisek. Žalobce se ve stanovené lhůtě k podkladům pro vydání rozhodnutí, tedy i ke stanoviskům, nevyjádřil.
5. Osoba zúčastněná na řízení se k věci nevyjádřila.

III. Posouzení věci

6. Žaloba není důvodná.
7. Hlediska pro posouzení případu žalobce byla ve správním soudnictví jasně judikována, jak správně uvedl žalovaný v negativním závazném stanovisku odboru životního prostředí ze dne 17. 8. 2023. Umístění stavby v ochranném pásmu lesa lze posoudit jako nepřipustné, pakliže by stavba byla potenciálně ohrožena pádem stromů a stavebníkovi (resp. majiteli stavby) by tak vznikalo přímé a soukromoprávní dohodou neomezitelné právo provést nutná zabezpečovací opatření podle § 22 lesního zákona. Umístěním stavby by v takovém případě byla přímo vyvolána situace s negativními dopady nejen na samotného stavebníka či majitele stavby, ale především na zájem chráněný zákonem o lesích (srov. rozsudky NSS č. j. 1 As 76/2022-41 ze dne 15. 9. 2022; č. j. 1 As 2/2018-37 ze dne 31. 7. 2018).
8. Proti konkrétní argumentaci správních orgánů i odkazům na judikaturu žalobce vznesl pouze obecné námitky. Soud proto na argumenty naříkaného rozhodnutí odkazuje: je z něj zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci žalobce za důvodnou, a není důvod dospět k jiným závěrům či argumentaci žalovaného opakovat (srov. rozsudky NSS č. j. 8 Afs 75/2005-130 ze dne 27. 7. 2007, č. 1350/2007 Sb. NSS; č. j. 1 Afs 111/2022-30 ze dne 19. 7. 2023). Obecnou žalobní argumentací nad rámec rozhodných otázek posouzení žalovaným se soud zabýval jen obecně, protože podrobnost a kvalita žaloby předurčují rozsah a intenzitu přezkumné činnosti soudu i nezbytný rozsah odůvodnění jeho rozhodnutí (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 3/2008-78 ze dne 24. 8. 2010, č. 2162/2011 Sb. NSS).

9. Ve věci nejsou sporná základní stavebněprávní východiska posouzení: Žalobce žádal o dodatečné povolení stavby, bylo tedy na něm, aby prokázal její soulad s právními předpisy, resp. v tomto případě soulad s územně plánovací dokumentací a veřejnými zájmy chráněnými zákonem (§129 odst. 3 stavebního zákona z roku 2006). Žalobce se domáhal dodatečného povolení stavby v tzv. ochranném pásmu lesa, takže zákonem chráněným veřejným zájmem je v tomto případě právě zájem na ochraně lesa (§ 14 odst. 2 lesního zákona). Zároveň bylo dodržení požadavků lesního zákona i jednou z podmínek podle územního plánu.
10. Na základě kladných závazných stanovisek byla žalobci původně udělena výjimka k umístění stavby v ochranném pásmu a stavbu dodatečně povolil Městský úřad Rokycany jako stavební úřad prvního stupně. K odvolání jiného účastníka řízení – města Rokycany – byla původní kladná závazná stanoviska změněna na negativní. Kladné rozhodnutí o umístění stavby bylo následně žalovaným změněno na zamítavé.
11. Není důvodná námitka žalobce, že k této změně v odvolacím řízení nemohlo dojít.
12. Protože odvolání města Rokycany jako účastníka řízení směřovalo do udělení výjimky k umístění stavby v ochranném pásmu lesa, byl žalovaný povinen tuto otázku přezkoumat z hlediska zákonnosti i správnosti jejího řešení (§ 89 odst. 2 správního řádu). Zároveň k tomu musel vyžádat i přezkum původních závazných stanovisek vydaných pro účely rozhodnutí městského úřadu (§ 149 odst. 7 správního řádu).
13. Pro věc je určující závazné stanovisko odboru životního prostředí ze dne 17. 8. 2023, které konstatuje, že pro udělení výjimky k umístění stavby v ochranném pásmu lesa nebyl důvod. Stavba je potenciálně ohrožena pádem stromů; za toho stavu má žalobce právo činit zabezpečovací opatření podle § 22 lesního zákona, kterými může být mimo jiné i kácení stromů. Výjimku by bylo možné udělit pouze tehdy, kdy by faktické podmínky na místě vylučovaly ohrožení stavby, a tím i uplatnění zabezpečovacích opatření ze strany žalobce. Takové podmínky však v případě žalobce dány nejsou.
14. Umístění stavby příliš blízko lesa by tedy v souzeném případě ve svých důsledcích vedlo k ohrožení lesa kácením, což je v rozporu se zájmem na jeho ochraně. Výjimka k umístění stavby proto není možná. To je správný právní názor, akceptovaný i ve správním soudnictví (srov. cit. rozsudky NSS č. j. 1 As 76/2022-41, č. j. 1 As 2/2018-37). Skutkové podmínky pro jeho uplatnění žalobce v řízení před soudem nerozporoval (netvrdil a neprokazoval, že stromy jeho stavbu nemohou ohrozit).
15. Původní prvostupňové závazné stanovisko tedy bylo nezákonné i nesprávné; v odvolacím řízení tedy nemohlo být potvrzeno. Po jeho změně na negativní závazné stanovisko, tj. neudělení souhlasu s umístěním stavby, byl žalovaný povinen žádost žalobce zamítnout (§ 149 odst. 6 správního řádu), resp. změnit původní kladné rozhodnutí o dodatečném stavební povolení na zamítavé rozhodnutí [§ 90 odst. 1 písm. c) správního řádu]. Žaloba je tedy z hlediska hmotného práva nedůvodná.
16. Z hlediska procesního práva žalobce nenamítal žádné konkrétní důvody, proč by změna výroku přímo v odvolacím řízení nebyla možná a soud při přezkumu v mezích žalobních bodů žádné nezjistil (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 7 Azs 79/2009-84 ze dne 8. 3. 2011, č. 2288/2011 Sb. NSS). Pouze obecně tedy soud konstatuje, že změna rozhodnutí v odvolacím řízení má přednost před vrácením věci orgánu prvního stupně k dalšímu řízení (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 286/2018-34 ze dne 10. 12. 2018, č. 3837/2019 Sb. NSS). Žaloba je tedy z hlediska procesního práva nedůvodná.

17. Stručně řečeno, naříkané rozhodnutí i závazná stanoviska, která je podmiňovala, obsahují dostatek přesvědčivých právních i skutkových důvodů, proč žádosti žalobce nebylo vyhověno. Původní prvostupňové rozhodnutí o dodatečném povolení stavby v ochranném pásmu lesa bylo zkrátka nezákonné i nesprávné. Údajná osobní rovina sporu mezi žalobcem a stavebním úřadem je proto bez významu. Stejně je bez významu tvrzení žalobce, že oproti době prvostupňového rozhodnutí se les směrem k jeho domu nepohnul. Podstatné je, že mohou-li jednotlivé stromy padat, pak se les k neprospěchu žalobce pohnout může (ostatně i Macbeth mylně očekával, že les je nehybný, a jeho porušení práva tak zůstane bez následku).

IV. Závěr

18. Z uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žalovaný posoudil rozhodnou právní otázku správně a jeho rozhodnutí netrpí vadami řízení. Proto soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků řízení tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud neuložil žádnou povinnost a nejsou pro to ani důvody hodné zvláštního zřetele (§ 60 odst. 5 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 28. listopadu 2024

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu